

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank)
van 30 december 2009 in zaak nr. 09/27053 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 december 2008 heeft de staatssecretaris de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken en zijn aanvraag tot wijziging van de aan de verblijfsvergunning verbonden beperking afgewezen.

Bij besluit van 16 juli 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 december 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

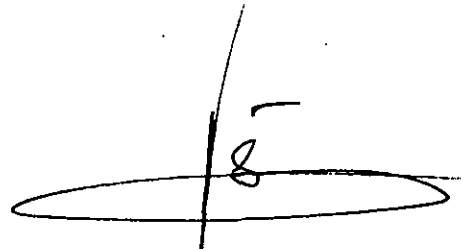
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 april 2010

663-314.

Verzonden: 12 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

Eiser voert - samengevat - aan dat verweerder ten onrechte het bestreden besluit heeft doen steunen op de op 23 september 2008 afgelegde, niet onderbouwde en partijdige verklaring van eisers ex-partner dat hun relatie in mei 2007 is geëindigd. De reden van deze verklaring is dat eiser een paar dagen eerder zijn hond bij de ouders van zijn ex-partner heeft weggehaald. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn stelling dat hij pas op 14 september 2008 feitelijk bij zijn ex-partner is vertrokken een aantal foto's en poststukken overgelegd. Bovendien stond hij ingeschreven op het adres van zijn ex-partner en heeft hij daar post ontvangen. Niet is gemotiveerd waarom meer waarde wordt gehecht aan de verklaring van de ex-partner. Voorts had verweerder zorgvuldig onderzoek moeten verrichten. Derhalve is het bestreden besluit in strijd met het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel genomen. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiser aangegeven dat de stelling, dat het beginsel van détournement de pouvoir is geschonden, niet langer wordt gehandhaafd.

3 Verweerder stelt zich op het standpunt dat de verblijfsvergunning terecht met terugwerkende kracht tot 1 mei 2007 is ingetrokken, nu eisers relatie met zijn ex-partner op die datum feitelijk is verbroken en dat tengevolge daarvan eiser niet drie jaar als houder van een verblijfsvergunning in Nederland verblijft, zodat de onderhavige aanvraag om wijziging van de beperking op goede gronden is afgewezen.

4 Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 3.4, eerste lid, onder a, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met gezinshereniging of gezinsvorming.

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met gezinshereniging of gezinsvorming kan ingevolge het bepaalde in artikel 3.17 van het Vb 2000 worden verleend aan de vreemdeling indien:

- a. de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren, en
- b. het huwelijk of het geregistreerd partnerschap is ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens.

Ingevolge artikel 19 juncto artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend.

Het beleid met betrekking tot intrekking van de verblijfsvergunning onder voormelde beperking is neergelegd in de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 in paragraaf B1/5.3.1. Volgens dit beleid wordt de vergunning ingetrokken, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden, tenzij bij het Vb 2000 of in de toepasselijke materiehoofdstukken van de Vc 2000 anders is bepaald.

Volgens het in paragraaf B2/9.3 van de Vc 2000 neergelegde beleid is, voor zover van belang, sprake van een verbreking van de (huwelijks)relatie indien de (huwelijks)relatie op grond waarvan verblijf was toegestaan feitelijk of juridisch is verbroken. Dit kan ondermeer

blijken uit het feit dat de vreemdeling en de hoofdpersoon niet meer staan ingeschreven op hetzelfde adres in de Gemeentelijke Basisadministratie persoonsgegevens (GBA), of uit het feit dat de partners naar buiten toe verschillende adressen voeren.

Artikel 3.4, eerste lid, onder u, van het Vb 2000 vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met voortgezet verblijf.

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met voortgezet verblijf kan ingevolge artikel 3.51, eerste lid, onder a, van het Vb 2000 worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdende met gezinshereniging of gezinsvorming met een persoon met niet-tijdelijk verblijfsrecht.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, van het Associatiebesluit 1/80 van de Associatieraad EEG/Turkije (besluit 1/80) - voor zover van belang - heeft de Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een Lid-Staat behoort:

- na een jaar legale arbeid in die Lid-Staat recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning bij dezelfde werkgever indien deze werkgelegenheid heeft;
- na drie jaar legale arbeid en onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de Lid-Staten van de Gemeenschap te verlenen voorrang, in de Lid-Staat het recht om in het zelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, gedaan onder normale voorwaarden en geregistreerd bij de arbeidsbureaus van die Lid-Staat.

5 De rechtbank overweegt als volgt.

Blijkens het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van verhoor van 23 september 2008 ten overstaan van een brigadier van regiopolitie Noord- en Oost-Gelderland heeft verklaard dat zij in mei 2007 de moed heeft gehad om eiser te vertellen dat hij weg moest en dat zij sinds mei 2007 niet meer samen woonden. Tevens heeft verklaard dat zij sinds december 2007 een relatie heeft met en dat op 14 september 2008 eiser de hond heeft meegenomen.

Blijkens het op ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal van verhoor van 23 september 2008 ten overstaan van een hoofdagent van regiopolitie Noord- en Oost-Gelderland heeft verklaard dat hij sinds 10 december 2007 een relatie heeft met Hij is op 15 mei 2008 met gaan samenwonen. heeft haar relatie met eiser in mei 2007 beëindigd. De vader van scande alle post, zodat deze per mail kon worden doorgestuurd. had met eiser de afspraak gemaakt dat zij zouden volhouden dat er een relatie was tot 15 september 2008. Op 14 september 2008 heeft eiser de hond opgehaald. Toen heeft contact opgenomen met de IND.

De rechtbank stelt vast dat de salarisspecificaties van van mei 2008 tot september 2008 zijn geadresseerd aan eiser op het adres

Ter zitting is gebleken dat dit het adres is waar de nieuwe vriendin van eiser, mevrouw , verbleef.

Eisers verklaring dat genoemde specificaties naar een ander adres zijn gestuurd om conflictsituaties te vermijden dan wel dat hij in verband met zijn afhankelijkheid ten opzichte van , niet wilde dat zij wist dat hij zelfstandig inkomsten vervierf, volgt de rechtbank niet, nu andere salarisspecificaties wel naar de

zijn gestuurd en niet bestreden is dat afschriften van de Rabobankrekening, waarop eisers salaris door werd gestort, naar de zijn verstuurd.

Gezien het voorgaande acht de rechtbank aannemelijk dat in ieder geval in mei 2008 eisers relatie met is verbroken. Gelet op voormelde verklaringen van en kan zelfs worden aangenomen dat de relatie reeds in mei 2007 is beëindigd. Hierbij wordt in aanmerking genomen dat door haar verklaring toegeeft dat zij als referente niet conform de regels heeft gehandeld door eerst in september 2008 melding te maken van het einde van de relatie.

Verweerder heeft in de afspraak om vol te houden dat er een relatie was tot 15 september 2008 een plausibele verklaring kunnen zien waarom niet eerder dan in september, toen eiser de hond meenam, over de beëindiging van de relatie per mei 2007 heeft verklaard.

De verklaringen van , acht de rechtbank onvoldoende om aan te nemen dat de relatie niet per mei 2007 is geëindigd. Hierbij wordt overigens opgemerkt dat melding maken van relatieproblemen in 2007 respectievelijk omstreeks juni 2007. Ook de overgelegde (post)stukken leiden niet tot een ander oordeel, gelet op de verklaring dat de post al dan niet gescand werd doorgestuurd, terwijl afgesproken was dat naar buiten toe tot 15 september 2008 werd volgehouden dat er een relatie was.

Nu aan eiser een verblijfsvergunning voor "verblijf bij partner ", is verleend met ingang van 14 september 2005, heeft eiser niet drie jaar in Nederland verbleven op grond van een verblijfsvergunning in verband met gezinsvorming. Derhalve komt hij ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning in verband met voortgezet verblijf op grond van artikel 3.51 van het Vb 2000.

Van strijdigheid met het motiverings- of zorgvuldigheidsbeginsel is de rechtbank niet gebleken.

Tevens overweegt de rechtbank dat eiser geen rechten op voortgezet verblijf kan ontlenen aan het besluit 1/80.

De rechtbank overweegt dat door de intrekking van de verblijfsvergunning de door eiser na 1 mei 2007 verrichte arbeid niet meer als legale arbeid in de zin van artikel 6 van het Associatiebesluit 1/80 kan worden aangemerkt.

Blijkens de stukken heeft eiser tussen 26 april 2007 en 18 mei 2007 bij gewerkt. Vervolgens heeft hij tussen 1 juni 2007 en 31 december 2007 bij gewerkt. Voorts is gebleken dat eiser in de periode van 15 januari 2008 tot 23 januari 2008 bij en vanaf 18 april 2008 bij heeft gewerkt. Uit de werkgeversverklaring van 20 november 2008 blijkt dat eiser met ingang van 3 november 2008 bij voor onbepaalde tijd in dienst is getreden.

Niet aangetoond dan wel anderszins gebleken is dat eiser op 1 mei 2007 één jaar heeft gewerkt bij dezelfde werkgever die nog tenminste één jaar werk voor hem heeft. Eiser voldoet derhalve niet aan het gestelde in artikel 6 van het besluit 1/80 en kan derhalve hieraan geen rechten ontlenen.

Overigens heeft een Turkse werknemer ingevolge artikel 6, eerste lid, van het Associatiebesluit 1/80 eerst na drie jaar legale arbeid recht om in hetzelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, terwijl van een dergelijke situatie evenmin sprake is.

6 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden eisers verblijfsvergunning heeft ingetrokken en heeft vastgesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

7 Het beroep is derhalve ongegrond. Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. A.P. Pereira Horta, in tegenwoordigheid van de griffier.

De griffier is verhinderd
te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 30 december 2009.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

Afschrift verzonden op: 30 DEC. 2009

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
27 JAN 2010	
ZAAKNR.	201001002-1
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

AANGETEKEND

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Vooraf per fax: 070 - 365 13 80 (zonder bijlagen)

Rotterdam, 27 januari 2010

Betreft: / IND - hoger beroep
Onze ref.: BW/00002095

Geachte mevrouw, heer,

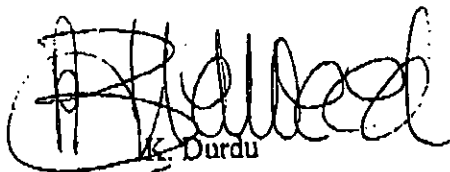
1. Namens de heer , wonende te , zend ik u bijgaand in tweevoud het hoger beroepschrift tegen de beschikking van de Rechtbank Den Haag d.d. 30 december jl., met het eerbiedig verzoek dit in behandeling te willen nemen.

Een kopie van de bestreden beschikking is als bijlage 2 aan het hoger beroepschrift gehecht.

Een exemplaar van het hoger beroepschrift is per gelijke post aan verweerder gezonden.

Tot slot bericht ik u dat ten behoeve van cliënt een toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Den Haag, op welke aanvraag evenwel nog niet is beslist. Na ontvangst van de beslissing zal ik u een kopie doen toekomen.

Met de meeste hoogachting,

K. Durdu

mw. mr M.K. Durdu-Agema
advocaat

dhr. mr Mrs H. Durdu
advocaat

dhr. mr K. Durdu
advocaat

mw. B. de Wreede
juridisch medewerker

mw. F. Durdu
juridisch medewerker

Mathenesserlaan 485
3023 GL Rotterdam

t: 010 - 707 38 50

f: 010 - 707 38 51

e: info@durducs.nl

www.durducs.nl

Durdu c.s. Advocaten

AANGETEKEND

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 JAN 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Vooraf per fax: 070 - 365 13 80 (zonder bijlagen)

Rotterdam, 27 januari 2010

Betreft: / IND (hoger beroep)
Onze ref.: KD/00002095

HOGER BEROEPSCHRIFT REGULIER

Geeft ererbiedig te kennen,

(“appellant”) geboren te (Turkije) op en van
Turkse nationaliteit, te dezen vertegenwoordigd door en domicilie kiezende ten
kantore van Durdu c.s. Advocaten te (3023 GL) Rotterdam aan de Mathenesserlaan
485, van welk kantoor zijn gemachtigde mr. K. Durdu, advocaat, bepaaldelijk is
gevolmachtigd tot indiening van onderhavig beroepschrift, geeft het navolgende te
kennen:

Appellant heeft op 24 juli 2009 beroep ingesteld ingevolge de Vreemdelingenwet
bij de Rechtbank Den Haag (productie 1), nevenzittingsplaats Rotterdam, tegen de
weigering van de Staatssecretaris van Justitie om zijn bezwaarschrift e.q. aanvraag
in te willigen ter zake verlening van een verblijfsvergunning regulier met als doel
voortgezet verblijf.

Bij uitspraak d.d. 30 december 2009 (registratienummer AWB 09/27053) heeft voornoemde Rechtbank dit beroep geheel ongegrond verklaard, welke uitspraak appelland op dezelfde dag is toegezonden (productie 2).

Appelland kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de Rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep. Appelland voert ter onderbouwing van zijn hoger beroep het navolgende aan:

1. Appelland is van mening dat de Rechtbank ten onrechte is uitgegaan van het feit dat aan hetgeen door de ex-partner (mevrouw) en haar huidige partner (de heer) hebben verklaard bij de politie meer waarde gehecht dient te worden dan hetgeen appelland naar voren heeft gebracht en de verklaringen van derden en foto's, die door appelland zijn overgelegd.
2. De Rechtbank legt de nadruk op de ambtsedige processen-verbaal waarin de verklaringen van zijn vastgelegd. Kennelijk heeft het feit dat het hier ambtsedige processen-verbaal betreffen er toe geleid dat de Rechtbank aan deze verklaringen meer waarde heeft gehecht dan aan die door appelland afgelegd zijn en de stukken die door appelland in het geding zijn gebracht.
3. Appelland is van mening dat de aan de verklaringen van toegekende waarde boven zijn verklaring en die van de door hem overgelegde getuigenverklaringen onrechtmatig is daar de ambtseed niet op de inhoud van de verklaringen doch op de werkzaamheden van de ambtenaar in kwestie betrekking heeft. De ambtseed heeft geen enkele betrekking op het waarheidsgehalte van de afgelegde verklaringen.

4. Voorts heeft het feit dat de vader van [redacted] de post van appelland gescand en naar appelland doorgestuurd zou hebben een rol gespeeld bij de bestreden beslissing van de Rechtbank. Uit de originele stukken die door appelland als bijlage bij het beroepschrift zijn gevoegd, blijkt dat het geen ingescande doch originele poststukken betreffen die aan het gezamenlijke adres van appelland en [redacted] zijn geadresseerd. Appelland is van mening dat de tegenstrijdigheden in de verklaring van [redacted] door de Rechtbank met de mantel der liefde zijn bedekt en feitelijk aangevuld zijn. De Rechtbank stelt namelijk dat de poststukken *al dan niet* gescand doorgestuurd werden, terwijl [redacted] verklaart dat de poststukken gescand en per mail werden doorgestuurd. Volgens de verklaring van [redacted] zou appelland niet over originele poststukken kunnen beschikken. De Rechtbank vult de verklaring van [redacted] derhalve feitelijk aan. Door deze werkwijze van de Rechtbank is appelland in zijn gerechtvaardigde belangen geschaad.
5. De rechtbank heeft de verbreking van de relatie op een eerdere datum dan eind september 2008 aannemelijk geacht. Deze aanname is onderbouwd door te stellen dat doordat [redacted] heeft verklaard dat zij tegen de regels heeft gehandeld een risico heeft genomen en haar verhaal derhalve waar is.
6. Zoals uit de bijgevoegde stukken blijkt, is de relatie van partijen na terugkomst naar Nederland niet over rozen gegaan. De relatie heeft zeer moeilijke tijden gekend en heeft eind september 2008 een dieptepunt bereikt toen bleek dat [redacted] een verhouding had met (de bij hen inwonende) [redacted]. Toen heeft appelland dit wereldkundig gemaakt en de gezamenlijke woning verlaten. Dit was voor [redacted] kennelijk niet bevredigend en heeft [redacted] volgens appelland op deze wijze (zelfs door zich zonnodig aan risico's bloot te stellen) appelland het leven zuur willen maken.

7. Volgens appellant was [redacted] bereid om appellant met alle haar ter beschikking staande middelen en mogelijkheden "terug te pakken". Het feit dat zij in haar verklaring verklaart dat zij als referentie in strijd met de regels heeft gehandeld is in dat kader dus niet vreemd.

Onder verwijzing naar het hiervoor gestelde en de overige gedingstukken (welke hier als herhaald en ingelast beschouwd dienen te worden) verzoekt appellant Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen, alsmede te beslissen dat aan appellant een verblijfsvergunning met als doel voortgezet verblijf afgegeven dient te worden.

Appellant verzoekt Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellant in verband met de behandeling van het bezwaar, het beroep bij de Rechtbank en van het hoger beroep bij Uw Afdeling heeft moeten maken, en verzoekt voorts te bepalen dat aan appellant het door hem in beide instanties betaalde griffierecht zal worden vergoed.

Rotterdam, 27 januari 2010

Gemachtigde

Deze zaak wordt behandeld door mr. K. Durdu, Durdu c.s. Advocaten,
Mathenesserlaan 485, 3023 GL Rotterdam, T: 010 – 707 38 50, F: 010 – 707 38 51.